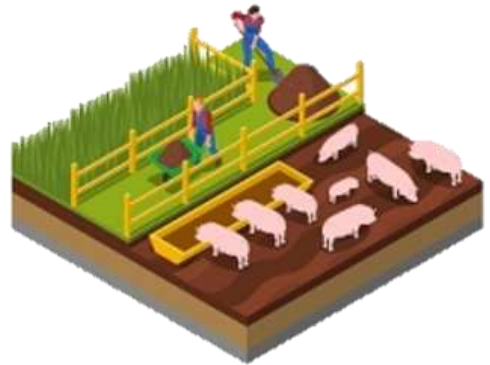

คู่มือการปฏิบัติงานการจดทะเบียน

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

กองคลัง(งานพัฒนาและจดทะเบียนรายได้)

อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการจัดเก็บรายได้ที่ต้องจัดเก็บเอง ซึ่งประกอบด้วย ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งการจัดเก็บรายได้ทุกประเภทจะมีประสิทธิภาพได้จะต้องครอบคลุมถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน ดังนั้น เพื่อให้การจัดเก็บภาษีค่าธรรมเนียมใบอนุญาตต่าง ๆ ฯลฯ ทุกประเภทดำเนินการเป็นไป ด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง ทันตามกำหนดระยะเวลา และเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว จึงได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดเก็บรายได้ขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงาน ด้านการจัดเก็บรายได้บรรลุเป้าหมายสูงสุดตามที่วางไว้

งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้
องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมาในการจัดทำคู่มือ	๑
วัตถุประสงค์	๑
เป้าหมาย	๑
ขอบเขต	๒
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๓-๒๔
ภาษีป้าย	๒๕-๓๐
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	๓๑-๔๑
การจัดเก็บค่าใบอนุญาตการจำกัดสิ่งปฏิกูล	๔๒
การจัดเก็บค่าธรรมเนียมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสิร์ฟอาหาร	๔๒
การจัดเก็บค่าบริการกิจการประปา	๔๓
การจดทะเบียนพาณิชย์	๔๔

๑. ความเป็นมาและความสำคัญในการจัดทำคู่มือ

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีนโยบายเร่งรัดการจัดเก็บรายได้ให้ทั่วถึงและเป็นธรรมโดยคำนึงถึงสถานะด้านสังคมเศรษฐกิจเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาเป็นแนวทางในการจัดเก็บภาษีโดยมิให้เกิดผลกระทบต่อภาระภาษีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนปฏิบัติการจัดเก็บรายได้กองคลัง ส่วนงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ จึงได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของงานจัดเก็บรายได้ขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้โดยนำคู่มือปฏิบัติงานไปเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาบุคลากรของงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาหาความรู้ และแนวทางการ ปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องสามารถลดการตอบคำถามลดเวลาการทำงาน และลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน หรือเป็นแหล่งข้อมูลให้บุคคลภายนอกได้ทราบกระบวนการปฏิบัติงานซึ่งคู่มือปฏิบัติงานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ปัจจุบันได้มีการจัดทำ และปรับปรุงระเบียบคำสั่งหนังสือสั่งการต่างๆ โดยมีระบบสารสนเทศเข้ามาใช้ในกระบวนการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องจัดทำคู่มือปฏิบัติงานขึ้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไป ในแนวทางเดียวกัน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้มีคู่มือการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานมุ่งไปสู่การบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒ เพื่อเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ผู้ที่เข้ามาปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้ โดย ลดการตอบคำถามลดข้อผิดพลาดหรือความขัดแย้งที่อาจจะเกิดในการทำงานและสามารถพัฒนาการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์

๒.๓ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้บุคคลภายนอกสามารถเข้าใจและใช้ประโยชน์จากกระบวนการทำงาน ที่มีอยู่เพื่อ ขอรับบริการที่ตรงกับความต้องการของประชาชนได้

๒.๔ เพื่อเป็นการพัฒนาปรับปรุงระบบการตรวจสอบกำกับดูแลการบริหารจัดการด้านการ จัดเก็บภาษีและพัฒนารายได้

๒.๕ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว มีรายได้ซึ่งจะส่งผลให้สามารถนำเงินงบประมาณมาพัฒนาตำบลได้มากขึ้น

๒.๖ เพื่อให้การปฏิบัติงานการจัดเก็บรายได้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการบ้านเมืองที่ดี ในด้านประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๒.๗ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนด้วยการให้ความร่วมมือในการ ชำระภาษีให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. เป้าหมาย

๓.๑. การจัดเก็บรายได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเกิดความรวดเร็วถูกต้องและเป็นธรรม

๓.๒. การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว เป็นไปอย่างครบถ้วนถูกต้อง

๓.๓. ประชาชนพึงพอใจในการให้บริการและมีความพึงพอใจในการชำระภาษี

๔. ขอบเขต

การจัดทำคู่มือปฏิบัติงานจัดเก็บรายได้รายได้ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเฉพาะงานจัดเก็บรายได้ คือ กระบวนการจัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

คำนิยาม

ภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างนี้ถูกประกาศใช้เมื่อปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่แทนที่ “ภาษีโรงเรือนและที่ดิน” กับ “ภาษีบำรุงท้องที่”

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ ภาษีรายปีที่เก็บ และคิดจากมูลค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้างที่เราครอบครองทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีคือ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

๑. ความหมายของภาษีในพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ ภาษีหมายความว่า ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๑.๒ ผู้เสียภาษีหมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือเป็นผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง อันเป็นทรัพย์สินของรัฐซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้และให้หมายความ รวมถึงผู้มีหน้าที่ชำระภาษีแทนผู้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

๒. ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีคือ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

๒.๑ ที่ดิน หมายความว่า พื้นดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขา หรือที่มีน้ำด้วย (แม่น้ำและทะเลไม่ถือเป็นที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้) ที่ดินที่ต้องเสียภาษีได้แก่ (๑) ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น โฉนด ตราจอง ตราจองที่ตราว่าได้ทำประโยชน์นส.๓, นส.๓ ก และ นส.๓ ข (๒) ที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล แต่อยู่ในความครอบครองของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น สปก. ๔, ก.ส.น., ส.ค.๑, นค.๑, นค.๓ ส.ท.ก.๑ ก, ส.ท.ก.๒ ก, นส.๒ (ใบจอง) และที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของรัฐ ซึ่งมีการเข้าไปครอบครองหรือทำประโยชน์ฯ เป็นต้น

ที่ดินที่ต้องเสียภาษี

(๑) ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น โฉนด ตราจอง ที่ตราว่าได้ทำประโยชน์

(๒) ที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล แต่อยู่ในความครอบครองของบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล เช่น นส.๓, นส.๓ ก และ นส.๓ ข สปก. ๔, ก.ส.น., ส.ค.๑, นค.๑, นค.๓ ส.ท.ก.๑ ก, ส.ท.ก.๒ ก, นส.๒ (ใบจอง) และที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของรัฐซึ่งมีการเข้าไปครอบครองหรือทำประโยชน์ ฯลฯ เป็นต้น

สิ่งปลูกสร้าง หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้าง อย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือประกอบการ อุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม และให้หมายความรวมถึงห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วย อาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว หรือแพที่บุคคลอาจใช้อยู่อาศัยได้ หรือที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย

นิยามคำว่าสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่ต่างออกไป จากนิยามของคำว่า “โรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นตามพระราชบัญญัติภาษี โรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕” ดังนั้น การพิจารณาว่าอะไรเป็นสิ่งปลูกสร้าง จึงไม่พิจารณารวมถึงเครื่องจักรซึ่งเป็นส่วนควบของโรงเรียนแต่อย่างใด กรณีสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ระหว่างก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้จะไม่ถือเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

กรณีสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ระหว่างก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ไม่ถือเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด คือ ราคาประเมินทุนทรัพย์ ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนิยามจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ และเป็นบัญชีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมธนารักษ์หรือสำนักงาน ธนารักษ์พื้นที่แล้วแต่กรณี ตามมาตรา ๓๖ (มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึง ราคาประเมินทุนทรัพย์ คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ และคณะอนุกรรมการประจำจังหวัด ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติ คณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึง ราคาประเมินทรัพย์สิน คณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติการประเมินราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒)

๖. ที่ดินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดรายละเอียด ของทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไว้ในมาตรา ๘ ดังนี้

๑. ทรัพย์สินของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งใช้ในกิจการของรัฐหรือของ หน่วยงานของรัฐ หรือในกิจการสาธารณะที่มีได้ใช้หาผลประโยชน์เช่น ที่ดินของ มหาวิทยาลัยซึ่งได้รับการบริจาคแต่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ในกิจการของมหาวิทยาลัย หรือที่ดินของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่ยังมิได้ใช้ประโยชน์ในกิจการของ หน่วยงาน เป็นต้น
๒. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการองค์การสหประชาชาติทบวงการชำนัญพิเศษ ขององค์การสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศอื่น ซึ่งประเทศไทยมีข้อผูกพัน ที่ต้องยกเว้นภาษีให้ตามสนธิสัญญาหรือความตกลงอื่นใด เช่น ที่ดินและอาคารที่ทำการ องค์การสหประชาชาติ เป็นต้น
๓. ทรัพย์สินที่เป็นที่ทำการสถานทูตหรือสถานกงสุลของต่างประเทศซึ่งเป็น ไปตามหลักถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติต่อกัน เช่น ที่ดินและอาคารที่เป็นที่ตั้งของสถานทูตต่างๆ เป็นต้น
๔. ทรัพย์สินของสภากาชาดไทย เช่น ที่ดินและอาคารของสถานเสาวภา เป็นต้น

๕. ทรัพย์สินที่เป็นศาสนสมบัติไม่ว่าของศาสนาใดที่ใช้เฉพาะเพื่อการประกอบ ศาสนกิจหรือกิจการ สาธารณะ หรือทรัพย์สินที่เป็นที่อยู่ของสงฆ์นักพรต นักบวช หรือบาทหลวง ไม่ว่าศาสนาใด หรือทรัพย์สินที่เป็นศาลเจ้าที่มีได้ใช้หาผลประโยชน์ เช่น ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภายในวัดซึ่งใช้ประกอบศาสนกิจ เป็นต้น

๖. ทรัพย์สินที่ใช้เป็นสุสานสาธารณะหรือฌาปนสถานสาธารณะที่มีได้รับ ประโยชน์ตอบแทน เช่น ที่ฝังศพที่ไม่คิดค่าบริการ เป็นต้น

๗. ทรัพย์สินที่เป็นของมูลนิธิหรือองค์การหรือสถานสาธารณกุศลตามที่ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังประกาศกำหนด เฉพาะที่มีได้ใช้หาผลประโยชน์ จึงจะได้รับการยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เช่น ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของมูลนิธิ หรือสมาคม ตามประกาศกระทรวงการคลัง กำหนดให้ทรัพย์สินของมูลนิธิหรือองค์การ หรือสถานสาธารณกุศลตามประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่มที่ออกตามความในมาตรา ๔๗ (๗) (๗) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่มีได้ใช้ หาผลประโยชน์

๘. ทรัพย์สินของเอกชนเฉพาะส่วนที่ได้ยินยอมให้ทางราชการจัดให้ใช้เพื่อ สาธารณประโยชน์ตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประกาศกำหนดเช่น ทรัพย์สินที่ประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าของทรัพย์สินร่วมกันจัดทำข้อตกลง ให้ใช้ทรัพย์สินเพื่อสาธารณประโยชน์เป็นหนังสือลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่าย และยินยอม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ตลอดทั้งปีภาษีรวมทั้งต้อง ปิดประกาศความยินยอมให้ใช้ทรัพย์สินเพื่อสาธารณะ ณ ที่ทำการขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และในที่ซึ่งทรัพย์สินนี้ตั้งอยู่

๙. ทรัพย์สินส่วนกลางที่มีไว้เพื่อใช้หรือเพื่อประโยชน์ร่วมกันสำหรับเจ้าของร่วม ตามกฎหมายว่าด้วย อาคารชุด เช่น สระว่ายน้ำ ห้องฟิตเนส และสวนสาธารณะ ในพื้นที่ ส่วนกลางของอาคารชุด เป็นต้น

๑๐. ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน เช่น ถนน สวน หรือสนามเด็กเล่น เป็นต้น

๑๑. ที่ดินอันเป็นพื้นที่สาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย เช่น ถนนในเขตนิคมอุตสาหกรรม

๑๒. ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เช่น ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ เฉพาะที่ไม่ได้ใช้หาผลประโยชน์ทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจที่อยู่ระหว่างการพัฒนาและยังไม่ได้ใช้หาผลประโยชน์ทรัพย์สินที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม เป็นต้น

ตัวอย่างสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในข่ายได้รับการยกเว้นภาษี

ตู้ฝากถอนเงินสด

แผงโซลาเซลล์

รั้ว

ถนน

บัญชีเปรียบเทียบโรงเรือนสิ่งปลูกสร้างของกรมธนารักษ์

รหัส	ประเภทโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง	สิ่งปลูกสร้างอื่นๆที่สามารถเทียบเคียงได้
๑๐๐	บ้านเดี่ยว	บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียว บ้านพักอาศัยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง บ้านพักอาศัยตึกชั้นเดียว บ้านพักอาศัยไม้สองชั้น บ้านพักอาศัยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น บ้านพักอาศัยตึกสามชั้น บ้านพักอาศัยตึกแฝดสองชั้น บ้านพักอาศัยตึกแฝดสามชั้น บ้านทรงไทยไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง บ้านทรงไทยครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น บ้านพักอาศัยแฝดตึกชั้นเดียว เรือนคนใช้(ลักษณะเป็นหลัง) บ้านสำเร็จรูป บ้านประกอบสำเร็จ (บ้านน็อคดาวน) ศาลาทรงไทย บ้านเรือนแพ
๒๐๐	บ้านแถว	ทาวน์เฮาส์ชั้นเดียว ทาวน์เฮาส์สองชั้น ทาวน์เฮาส์สามชั้น
๓๐๐	ห้องแถว	ห้องแถวไม้ชั้นเดียว ห้องแถวไม้สองชั้น ห้องแถวครึ่งตึกครึ่งไม้สองชั้น เรือนคนใช้(ลักษณะเป็นห้องแถว)
๔๐๐	ตึกแถว	ตึกแถวชั้นเดียว ตึกแถวสองชั้น ตึกแถวสองชั้นครึ่ง ตึกแถวสามชั้นครึ่ง ตึกแถวสี่ชั้น ตึกแถวสี่ชั้นครึ่ง ตึกแถวห้าชั้น ตึกแถวหกชั้น
๕๐๐	สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ	

รหัส	ประเภทโรงเรือสิ่งปลูกสร้าง	สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่สามารถเทียบเคียงได้
๕๐๑	คลังสินค้า พื้นที่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร	อาคารเก็บพัสดุ อาคารตัวแทนรับส่งสินค้า อาคารโรงอาหาร พื้นที่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร โกดังเก็บของ พื้นที่ไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร
๕๐๒	คลังสินค้า พื้นที่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป	อาคารเก็บพัสดุ อาคารตัวแทนรับส่งสินค้า อาคารโรงอาหาร พื้นที่เกินกว่า ๓๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป โกดังเก็บของ พื้นที่เกินกว่า ๓๐๐ ตาราง เมตรขึ้นไป
๕๐๕	สถานศึกษา	หอประชุม ห้องสมุด ศาลาอเนกประสงค์ อาคารอเนกประสงค์ โรงยิมออกกำลังกายโรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาของรัฐหรือของเอกชน
๕๐๖/๑	โรงแรม ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น	
๕๐๖/๒	โรงแรม ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้นขึ้นไป	
๕๐๗	โรงแรมหรู	โรงภาพยนตร์
๕๐๘	สถานพยาบาล	โรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชน
๕๐๙/๑	สำนักงาน ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น	
๕๐๙/๒	สำนักงาน ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้นขึ้นไป	
๕๑๐	ภัตตาคาร	สวนอาหาร โรงครัวการบิน
๕๑๑/๑	ห้างสรรพสินค้า	ศูนย์การค้า
๕๑๑/๒	อาคารพาณิชย์กรรมประเภทค้าปลีก ค้าส่ง	อาคารค้าปลีกค้าส่ง
๕๑๒	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง	สถานีบริการแก๊ส
๕๑๓	โรงงาน	โรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ
๕๑๔	ตลาด พื้นที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	ตลาดสด
๕๑๕	ตลาด พื้นที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป	ตลาดสด พื้นที่เกินกว่า ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป
๕๑๖	อาคารพาณิชย์ประเภทโฮมออฟฟิศ	โฮมออฟฟิศ
๕๑๘	โรงงานซ่อมรถยนต์	อู่ซ่อมรถยนต์ โรงซ่อมเครื่องบิน

รหัส	ประเภทโรงเรือสิ่งปลูกสร้าง	สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ที่สามารถเทียบเคียงได้
๕๑๙	อาคารจอดรถ	อาคารศูนย์ขนส่งสาธารณะ เช่น หมอชิต สายใต้ใหม่
๕๒๐/๑	อาคารพักอาศัยรวม ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น	อพาร์ทเมนท์ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น แฟลต ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น หอพัก ความสูงไม่เกิน ๕ ชั้น
๕๒๐/๒	อาคารพักอาศัยรวม ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้น ขึ้นไป	อพาร์ทเมนท์ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้นขึ้นไป แฟลต ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้นขึ้นไป หอพัก ความสูงเกินกว่า ๕ ชั้นขึ้นไป
๕๒๒	อาคารพาณิชย์ประเภท	โชว์รูมรถยนต์ โชว์รูมรถยนต์ โชว์รูมเฟอร์นิเจอร์ โชว์รูมเครื่องใช้ไฟฟ้า
๕๒๓	ห้องน้ำรวม	ห้องน้ำในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
๕๒๔	สระว่ายน้ำ	
๕๒๕	ลานกีฬาเอนกประสงค์	สนามเทนนิส สนามฟุตบอล
๕๒๖	ลานคอนกรีต	ถนนคอนกรีตส่วนบุคคล โรงจอดรถโล่งไม่มีผนังแต่มีหลังคาลานจอดรถ ลานตากพืชผลทางการเกษตร
๕๒๗	ท่าเทียบเรือ	ท่าเรือประมง ท่าเรือขนถ่ายสินค้า ท่าเรือใช้เพื่อการสัญจร

บัญชีสิ่งปลูกสร้างที่ไม่สามารถเทียบเคียงได้
จากบัญชีกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์โรงเรือสิ่งปลูกสร้างของกรมธนารักษ์

ลำดับที่	ประเภทโรงเรือสิ่งปลูกสร้าง
๑	โรงกลั่นน้ำมัน
๒	ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงบนดิน
๓	ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้ดิน
๔	บ่อขุดเจาะน้ำมัน
๕	แท่นขุดเจาะน้ำมัน
๖	โรงแยกก๊าซ
๗	โรงไฟฟ้า
๘	สถานีผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์
๙	สถานีผลิตไฟฟ้าพลังงานลม
๑๐	โรงงานไฟฟ้าชีวมวล
๑๑	โรงโม่หิน

ลำดับที่	ประเภทโรงเรือสิ่งปลูกสร้าง
๑๒	เขื่อน
๑๓	คลองประปา
๑๔	ทางด่วนยกระดับ
๑๕	ห้องบังคับการบิน
๑๖	รันเวย์
๑๗	รางรถไฟ
๑๘	รางรถไฟไฟฟ้าใต้ดิน
๑๙	รางรถไฟ
๒๐	รางรถไฟ
๒๑	สถานีรับส่งสัญญาณภาคพื้นดิน
๒๒	กังหันลม

๗. ผู้มีหน้าที่เสียภาษี คือ

๑. บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง เช่น ทรัพย์สินของพรรคการเมือง ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ทรัพย์สินของบริษัท จำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เป็นต้น

๒. ผู้ครอบครองหรือทำประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์สินของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าไปทำประโยชน์หรือครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เช่น กรมธนารักษ์นำทรัพย์สินไปให้เช่า ผู้เช่าในฐานะ ผู้ครอบครองทรัพย์สินของรัฐเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี

๓. ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีแทน ได้แก่

(๑) ผู้จัดการมรดกหรือทายาท ในกรณีผู้เสียภาษีถึงแก่ความตาย

(๒) ผู้จัดการทรัพย์สิน กรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นผู้ไม่อยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยสาบสูญ

(๓) ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นผู้เยาว์คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ผู้แทนของนิติบุคคล ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้ จะต้องมิหนังสือมอบอำนาจเป็นหลักฐานมาแสดงต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๕) ผู้ชำระบัญชี ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี

(๖) เจ้าของรวมคนใดคนหนึ่ง ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีเป็นของบุคคลหลายคนรวมกัน
๔ กรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินนั้นเป็นของต่างเจ้าของกัน ให้เจ้าของที่ดินและเจ้าของสิ่งปลูกสร้างนั้นเป็นผู้เสียภาษี กรณีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ตนเป็นเจ้าของ เช่น เอกชนเช่าที่ดินของสำนักงานทรัพย์สิน

พระมหากษัตริย์เพื่อปลูกสร้างบ้านอยู่อาศัยบนที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์สำนักงานทรัพย์สิน พระมหากษัตริย์เป็นผู้เสียภาษีเฉพาะในส่วนของที่ดิน และเอกชนเป็นผู้เสียภาษีเฉพาะในส่วนของสิ่งปลูกสร้าง ที่ตนเป็นเจ้าของ

๘. ฐานภาษี คือ มูลค่าทั้งหมดของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง โดยการคำนวณมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นไปตามราคาประเมินทุนทรัพย์ของสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่คณะอนุกรรมการประจำจังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคา ประเมินทุนทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ดังนี้(มาตรา ๓๒)

- (๑) ที่ดิน ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ
- (๒) สิ่งปลูกสร้าง ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์สิ่งปลูกสร้างเป็นเกณฑ์ในการ คำนวณ
- (๓) สิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ห้องชุดเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณ

๙. การยกเว้นมูลค่าของฐานภาษี

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักมูลค่าของฐานภาษีออกก่อนที่จะนำไปคำนวณ ภาษีหากเข้าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑. ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้ประโยชน์ในการ ประกอบเกษตรกรรมอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ได้รับยกเว้นมูลค่า ของฐานภาษีของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นรวมกันไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท

โดยมีวิธีการคำนวณ ดังนี้

(๑.๑) กรณีเป็นเจ้าของแปลงเดียว ให้นำมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูก สร้างนั้นหักด้วย ๕๐ ล้านบาท ส่วนที่เหลือคือมูลค่าของฐานภาษีหากมูลค่าของฐาน ภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์

(๑.๒) กรณีเป็นเจ้าของมากกว่า ๑ แปลง ให้นำมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูก สร้างนั้นหักด้วย ๕๐ ล้านบาท โดยให้หักมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของแปลงที่มี มูลค่าสูงสุดก่อนแล้วหักมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่มีมูลค่าสูงในลำดับรองลงมาตามลำดับ เมื่อหักครบ ๕๐ ล้านบาทแล้ว มูลค่าทรัพย์สินที่เหลือแต่ละแปลงคือมูลค่า ของฐานภาษีหากมูลค่าของฐานภาษีดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์ให้มูลค่า ของฐานภาษีดังกล่าวเท่ากับศูนย์

๒. ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่อ อยู่ในทะเบียนบ้าน ในวันที่ ๑ มกราคมของปีภาษีนั้น ให้ได้รับยกเว้นมูลค่าของฐานภาษี ไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท โดยมีวิธีการคำนวณ คือ ให้นำมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หักด้วย ๕๐ ล้านบาท ส่วนที่เหลือคือมูลค่าของฐานภาษีหากมูลค่าของฐานภาษีที่คำนวณ ได้ดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์ให้มูลค่าของฐานภาษีดังกล่าวเท่ากับศูนย์

๓. กรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดิน และใช้สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ให้ได้รับยกเว้น มูลค่าของฐานภาษีไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท โดยมีวิธีการคำนวณ คือ ให้นำมูลค่าของสิ่งปลูก สร้างนั้นหักด้วย ๑๐ ล้านบาท ส่วนที่เหลือคือมูลค่าของฐาน

ภาษีหักมูลค่าของฐาน ภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์ให้มูลค่าของฐานภาษีดังกล่าว เท่ากับศูนย์

ข้อสังเกต

(๑) ใน ๓ ปีแรกของการจัดเก็บภาษีคือ ปี๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ที่ดินของบุคคล ธรรมดาที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรมให้ได้รับยกเว้นการจัดเก็บภาษี

(๒) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของนิติบุคคลไม่ได้รับยกเว้นมูลค่าของฐานภาษี

(๓) กรณีเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือเจ้าของสิ่งปลูกสร้างต้องย้ายชื่อ ออกจากทะเบียนบ้านของตนเพราะเหตุจำเป็นทางราชการ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ยังคงได้รับการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษี โดยผู้เป็นเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือ เจ้าของสิ่งปลูกสร้างต้องนำหนังสือรับรองเหตุจำเป็นทางราชการในการย้ายชื่อออกจาก ทะเบียน ซึ่งออกโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำให้ต้องย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านนั้น มาแสดงต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น แต่การย้ายชื่อนั้นต้องไม่เป็นการย้ายเข้าในทะเบียนบ้านของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างหรือ สิ่งปลูกสร้างอื่นซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของ

๑๐. อัตราภาษี

๑. เพดานอัตราภาษีแยกตามการใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

๑.๑ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม อัตราภาษีไม่เกินร้อยละ ๐.๑๕ ของฐานภาษี

๑.๒ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย อัตราภาษี ไม่เกินร้อยละ ๐.๓ ของฐานภาษี

๑.๓ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจาก ๑.๑ หรือ ๑.๒ อัตราภาษีไม่เกินร้อยละ ๑.๒ ของฐานภาษี

๑.๔ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ตามควรแก่สภาพอัตราภาษีไม่เกินร้อยละ ๑.๒ ของฐานภาษี

๒. อัตราที่ใช้จัดเก็บจริง ใน ๒ ปีแรก คือปีพ.ศ. ๒๕๖๓ และปีพ.ศ. ๒๕๖๔ จะใช้อัตราภาษีตามมูลค่าของฐานภาษีดังนี้

ประเภทที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตราภาษี(ร้อยละ)
เกษตรกรรม (บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของ)	ไม่เกิน ๗๕	๐.๐๑
	๗๕ - ๑๐๐	๐.๐๓
	๑๐๐ - ๕๐๐	๐.๐๕
	๕๐๐ - ๑,๐๐๐	๐.๐๗
	๑,๐๐๐ ขึ้นไป	๐.๑๐

ประเภทที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตรภาษี(ร้อยละ)
เกษตรกรรม (นิติบุคคลเป็นเจ้าของ)	ไม่เกิน ๗๕	๐.๐๑
	๗๕ - ๑๐๐	๐.๐๓
	๑๐๐ - ๕๐๐	๐.๐๕
	๕๐๐ - ๑,๐๐๐	๐.๐๗
	๑,๐๐๐ ขึ้นไป	๐.๑๐

ประเภทที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตรภาษี(ร้อยละ)
ที่อยู่อาศัยหลัก (กรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่เจ้าของเป็นบุคคลธรรมดา และมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีภาษีนั้น)	ไม่เกิน ๒๕	๐.๐๓
	๒๕-๕๐	๐.๐๕
	๕๐ ขึ้นไป	๐.๑๐

ประเภทที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตรภาษี(ร้อยละ)
ที่อยู่อาศัยหลังอื่นๆ	ไม่เกิน ๕๐	๐.๐๒
	๕๐-๗๕	๐.๐๓
	๗๕-๑๐๐	๐.๐๕
	๑๐๐ ขึ้นไป	๐.๑๐

ประเภทที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	มูลค่า (ล้านบาท)	อัตรภาษี(ร้อยละ)
๑.อื่นๆ ๒.ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ตามควรแก่สภาพ (เสียเพิ่ม ๐.๓ % ทุก ๓ ปี แต่รวมกันไม่เกิน ๓%)	ไม่เกิน ๕๐	๐.๓
	๕๐-๒๐๐	๐.๔
	๒๐๐-๑,๐๐๐	๐.๕
	๑,๐๐๐-๕,๐๐๐	๐.๖
	๕,๐๐๐ ขึ้นไป	๐.๗

กรณีไม่มีรูปแปลงที่ดินให้ใช้ข้อมูล ของกรมที่ดินผ่านเว็บไซต์ <https://landmaps.dol.go.th>

๑๑. การลดและการยกเว้นภาษี

ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอาจได้รับการลดหรือยกเว้นภาษีหากเข้าหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑. ลดภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภทตามที่กำหนดในพระราช กฤษฎีกา ดังนี้

๑.๑ ลดภาษีให้ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียสำหรับที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือห้องชุด ที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้ เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในวันที่ ๑ มกราคมของปีภาษีนั้น ที่ได้โอน สิทธิในหนังสือแสดงสิทธิหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นรับเป็นมรดกก่อนวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่ไม่ใช่บังคับกับผู้รับโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง หรือห้องชุดในทอดต่อ ๆ ไป

๑.๒ ลดภาษีร้อยละ ๙๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียของทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ อสังหาริมทรัพย์รอกการขายของสถาบันการเงินตาม กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินเป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปีนับจากวันที่ได้กรรมสิทธิ์

๑.๒.๒ อสังหาริมทรัพย์รอกการขายของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์เป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปีนับจากวันที่ได้กรรมสิทธิ์

๑.๒.๓ อสังหาริมทรัพย์รอกการขายของสถาบันการเงินที่มี กฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ เป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปีนับจากวันที่ได้กรรมสิทธิ์

๑.๒.๔ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่นำมาพัฒนาเป็นโครงการ จัดสรรเพื่ออยู่อาศัย หรืออุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน เป็นเวลา ไม่เกิน ๓ ปีนับจากวันที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินดังกล่าว

๑.๒.๕ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่นำมาพัฒนาเป็นอาคารชุด เพื่ออยู่อาศัยตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด เป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปีนับจากวันที่ได้รับ อนุญาตก่อสร้างอาคารชุดดังกล่าว

๑.๒.๖ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่นำมาพัฒนาเป็นนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับจากวันที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าว

๑.๒.๗ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรร กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่อยู่ระหว่างรอกการขาย เป็นเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับจากวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒

๑.๓ ลดภาษีร้อยละ ๙๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียสำหรับที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในกิจการของสถานอุดมศึกษาและโรงเรียน ดังต่อไปนี้

๑.๓.๑ สถานอุดมศึกษาของเอกชนซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๑.๓.๒ โรงเรียนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ได้แก่ โรงเรียนในระบบ และโรงเรียนนอกระบบ ประเภทสอนศาสนา ศูนย์การศึกษาอิสลาม ประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถาบันศึกษาปอเนาะ

๑.๔ ลดภาษีร้อยละ ๙๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียของทรัพย์สินที่ ใช้เป็นสถานที่เล่นกีฬา สวนสัตว์สวนสนุก หรือที่จอดรถสาธารณะ

สนามกอล์ฟ จัดเป็นธุรกิจการกีฬา จึงได้รับการลดภาษี

๑.๕ ลดภาษีร้อยละ ๙๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียของทรัพย์สินที่ เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ดังต่อไปนี้

๑.๕.๑ อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ทางอากาศ เฉพาะ ส่วนของที่ดินที่ใช้เป็นทางขึ้นลงอากาศยาน ทางขับ ลานจอด อากาศยาน และหลุมจอดอากาศยานระยะไกล

๑.๕.๒ อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ทางบก ที่เป็นทางพิเศษและทางพิเศษระหว่างเมือง เฉพาะส่วนดังต่อไปนี้ (ก) ทางยกระดับ (ข) ที่ดินที่ตั้งของถนนหรือทางยกระดับ (ค) ที่ดินที่เป็นลานจอดรถโดยสารสาธารณะใน สถานีขนส่งผู้โดยสาร

๑.๕.๓ อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม ทางราง เฉพาะส่วนดังต่อไปนี้ (ก) สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นเส้นทางเดินรถไฟ (ข) ที่ดินที่ตั้งของเส้นทางเดินรถไฟบางส่วนที่อยู่เหนือพื้นดิน (ค) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่จอดรถยนต์ สำหรับผู้โดยสารรถไฟ

๑.๖ ลดภาษีร้อยละ ๕๐ ของจำนวนภาษีที่จะต้องเสียของทรัพย์สินที่ เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน ดังต่อไปนี้

๑.๖.๑ อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน เฉพาะส่วนของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นโรงผลิตไฟฟ้า

๑.๖.๒ อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน เฉพาะส่วนของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นเขื่อน

พื้นที่ได้รับภัยพิบัติ จะได้รับการลดหย่อนภาษี

๒. ลดหรือยกเว้นภาษีในกรณีที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างได้รับความเสียหายมาก หรือถูกทำลายให้เสื่อมสภาพด้วยเหตุอันพ้นวิสัยที่จะป้องกันได้โดยทั่วไป โดยมีแนวทาง ดังนี้

๒.๑ ต้องปรากฏว่าในปีที่ล่วงมาแล้ว ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างในบริเวณ นั้นได้รับความเสียหายมากหรือถูกทำลายให้เสื่อมสภาพอันเนื่องมาจาก “เหตุอันพ้นวิสัย” ในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง

๒.๒ “เหตุอันพ้นวิสัย” หมายความว่า เหตุที่เกิดจากสาธารณภัยอัน ได้แก่ อัคคีภัย วัตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอัน เกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิด อากาศ หนาวจัดผิดปกติภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่นๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือ สัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

๒.๓ หลักเกณฑ์ในการลดหรือยกเว้นภาษี

๒.๓.๑ เสียหายไม่เกิน ๒ ใน ๓ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมดให้ ลดภาษีตามส่วนที่เสียหาย

๒.๓.๒ เสียหายเกินกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมดให้ ได้รับยกเว้นภาษี

๒.๔ ให้ผู้บริหารท้องถิ่น แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการสำรวจเนื้อที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง บริเวณที่ได้รับความเสียหายมากหรือถูกทำลาย โดยให้ทำบัญชีรายชื่อเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวนเนื้อที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ได้รับความเสียหายมากหรือถูกทำลายแต่ละรายแล้วรายงาน พร้อมส่งบัญชีดังกล่าวไปยังคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี

๒.๕ คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดหรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี จะออกไปตรวจสอบด้วยตนเองหรือ จะมอบหมายให้ข้าราชการผู้ใดออกไปตรวจสอบแทนก็ได้

๒.๖ เมื่อคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัด หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาหรือยกเว้นภาษีให้แก่ผู้ใดแล้ว ให้ส่งบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการยกเว้นหรือลดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างไปยังผู้บริหารท้องถิ่น

๒.๗ เมื่อผู้บริหารท้องถิ่นได้รับแจ้งตามข้อ ๒.๖ แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

๒.๗.๑ ในกรณีลดภาษีให้แก่เงินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามจำนวนที่คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณีส่งลดแล้วในปีต่อไป

๒.๗.๒ ในกรณียกเว้นภาษีให้คงเก็บเงินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในปีต่อไป

๑๒. ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด

คือ ราคาประเมินทุนทรัพย์ของอสังหาริมทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียม จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่คณะกรรมการประจำ จังหวัดกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ และเป็นบัญชีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมธนารักษ์ หรือสำนักงานธนารักษ์พื้นที่แล้วแต่กรณีตามมาตรา ๓๖ (มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติการประเมิน ราคาทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงราคาประเมินทุนทรัพย์คณะกรรมการกำหนดราคาประเมินทุนทรัพย์ และคณะกรรมการประจำ จังหวัดตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึง ราคาประเมินทรัพย์สิน คณะกรรมการและคณะกรรมการประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติการประเมินราคา ทรัพย์สินเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒)

๑๓. การคำนวณภาษี

๑. การคำนวณภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประกอบการเกษตร

๑.๑ ให้คำนวณมูลค่าฐานภาษีรายแปลง

๑.๒ นำมูลค่าทุกแปลงมารวมกันเป็นฐานภาษี

๑.๓ นำฐานภาษีมาหักมูลค่าฐานภาษีที่ ๕๐ ล้านบาทโดยหักจากแปลง ที่มีราคาสูงสุดตามลำดับ

๑.๔ หลังจากหักฐานภาษี ๕๐ ล้านบาทแล้วคำนวณแยกเป็นรายแปลง แปลงใดมีพื้นที่ดินต่อกันให้นำมูลค่าฐานภาษีมารวมกันเพื่อคำนวณภาษี

๒. การคำนวณภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้อยู่อาศัย

๒.๑ ให้คำนวณมูลค่าของที่ดิน

๒.๒ คำนวณมูลค่าของสิ่งปลูกสร้างและหักค่าเสื่อมตามตารางการ หักค่าเสื่อม

๒.๓ นำมูลค่าของที่ดินและมูลค่าของสิ่งปลูกสร้างมารวมกัน มูลค่าที่ ได้ถือเป็นฐานภาษี

๒.๔ นำมูลค่าฐานภาษีที่ได้ตามข้อ ๒.๓ มาหักฐานมูลค่าฐานภาษีที่ ยกเว้นตามเกณฑ์ดังนี้

๒.๔.๑ กรณีบ้านหลังแรก จะต้องมียกเอกสารสิทธิที่ดินเป็นของตัวเอง บ้านเป็นของตัวเอง และมีชื่อในทะเบียนบ้าน ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ ยกเว้นมูลค่าฐานภาษี ๕๐ ล้านบาท ส่วนที่เกินคิดในอัตรา ร้อยละ ๐.๐๓

๒.๔.๒ กรณีบ้านหลังแรก มีเอกสารสิทธิที่ดินเป็นของคนอื่น บ้านเป็นของตนเอง และมีชื่อในทะเบียนบ้าน ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ยกเว้น มูลค่าฐานภาษี ๕๐ ล้านบาท ส่วนที่เกินให้คิดอัตรา ร้อยละ ๐.๐๒

๒.๔.๓ กรณีบ้านหลังอื่น ๆ หมายถึงไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน แต่เป็นเจ้าของบ้าน ไม่มีการยกเว้นมูลค่าฐานภาษีให้คิดในอัตรา ร้อยละ ๐.๐๒

ที่ดินที่ใช้เพื่อ
อยู่อาศัย

ที่ดินที่ใช้เพื่อ
การเกษตร

3. การคำนวณภาษีสำหรับห้องชุด

๓.๑ คำนวณหามูลค่าของห้องชุด โดยนำจำนวนเนื้อที่ห้องชุดไปคูณ กับราคาประเมินของห้องชุด (ไม่ต้องหักค่าเสื่อมของห้องชุด) มูลค่าที่ได้ถือเป็นฐานภาษี

๓.๒ นำมูลค่าฐานภาษีไปหักฐานภาษีที่ได้รับยกเว้น กรณีบ้านหลังแรก จะต้องมียกเอกสารสิทธิที่ดินเป็นของตัวเอง บ้านเป็นของตัวเอง และมีชื่อในทะเบียนบ้าน ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ ให้ยกเว้นมูลค่าฐานภาษี ๕๐ ล้านบาท ส่วนที่เกินคิดในอัตรา ร้อยละ ๐.๐๓

ชั้นบนใช้เพื่อ
อยู่อาศัย

ชั้นล่างใช้เพื่อ
ประกอบกิจการ

๔. การคำนวณภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่น

- ๔.๑ ให้คำนวณมูลค่าของที่ดิน
- ๔.๒ คำนวณมูลค่าของสิ่งปลูกสร้างและหักค่าเสื่อมตามตารางการหักค่าเสื่อม
- ๔.๓ นำมูลค่าของที่ดินและมูลค่าของสิ่งปลูกสร้างมารวมกัน มูลค่าที่ได้ถือเป็นฐานภาษี
- ๔.๔ นำมูลค่าฐานภาษีที่ได้ตามข้อ ๔.๓. มาคำนวณภาษีตามอัตรา ภาษีที่กำหนด

๕. การคำนวณภาษีสำหรับที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ตามควรแก่สภาพ

- ๕.๑ ให้คำนวณมูลค่าของที่ดิน
- ๕.๒ นำมูลค่าของที่ดินที่คำนวณได้ตามข้อ ๕.๑. มาคำนวณภาษีตาม อัตราภาษีที่กำหนด

ที่ดินที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ

๑๔. การแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งการประเมินแก่ผู้เสียภาษีภายในเดือน กุมภาพันธ์ของทุกปีทั้งนี้ พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ ประเมินภายหลังเดือนกุมภาพันธ์ได้ (ยกเว้นมีการประกาศขยายระยะเวลาดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้าง) ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรระมัดระวังแจ้งการประเมินให้ทันภายใน ระยะเวลาที่ กำหนด โดยหนังสือแจ้งประเมินให้เป็นไปตามแบบที่กำหนด พร้อมส่ง รายละเอียดการคำนวณภาษีให้ผู้เสีย ภาษีทราบด้วย

๒. การส่งหนังสือแจ้งประเมิน ให้เจ้าหน้าที่ส่งให้แก่ผู้เสียภาษีโดยตรง หรือ ส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ โดยให้ส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ ทำการของบุคคลนั้นในระหว่างเวลาพระ อาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ ของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้เสียภาษี ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสถานที่ทำการของผู้เสียภาษีจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือ สถานที่ทำการที่ปรากฏว่าเป็นของผู้เสียภาษีนั่นก็ได้

๓. ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือได้ให้ปิดหนังสือในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่หรือสถานที่ทำ การของผู้เสียภาษีนั่น หรือลงประกาศแจ้งความในหนังสือพิมพ์ ก็ได้เมื่อเวลาล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่า ๗ วัน นับ แต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้เสียภาษีได้รับหนังสือนั้นแล้ว

๔. กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่ามี การประเมินภาษีผิดพลาดหรือไม่ครบถ้วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจทบทวนการประเมินภาษีให้ถูกต้อง ตามที่ผู้เสียภาษีมียหน้าที่ต้องเสียภาษีได้โดย ทบทวนได้เพียง ๓ ปี นับแต่วันสุดท้าย แห่งกำหนดเวลาการชำระภาษีโดยมีขั้นตอน ดังนี้

(๑) กรณีที่ต้องชำระเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งการ ประเมินให้แก่ผู้เสียภาษี และให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีที่ต้องเสียเพิ่มเติมโดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการประเมิน

(๒) กรณีที่มีการชำระภาษีไว้เกินกว่าจำนวนที่จะต้องเสีย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี หนังสือแจ้งให้ผู้เสียภาษีทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ตรวจสอบพบว่ามี การประเมินภาษีผิดพลาด เพื่อให้ มารับเงินที่ชำระเกินคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

๑๕. การผ่อนชำระภาษี

ผู้เสียภาษีจะขอผ่อนชำระภาษีก็ได้โดยวงเงินที่จะขอผ่อนชำระจะต้องมีจำนวน ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ บาทขึ้นไป และต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนเมษายน ซึ่งกำหนดเวลาในการผ่อน ชำระให้แบ่งได้ไม่เกิน ๓ งวด ๆ ละ เท่า ๆ กัน ดังนี้

งวดที่ ๑ ชำระภายในเดือนเมษายน

งวดที่ ๒ ชำระภายในเดือนพฤษภาคม

งวดที่ ๓ ชำระภายในเดือนมิถุนายน

๑๖. การรับชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

๑. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งการประเมินแก่ผู้เสียภาษี ภายในเดือน กุมภาพันธ์แล้ว ผู้เสียภาษีต้องนำเงินมาชำระต่อพนักงานเก็บภาษีภายใน เดือนเมษายน ณ องค์การบริหารส่วน ตำบลสระแก้ว หรือที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีกฎหมายกำหนด หรือสถานที่อื่นที่ผู้บริหาร ท้องถิ่นกำหนด โดยให้ถือวันที่พนักงานเก็บภาษีลงลายมือชื่อ ในใบเสร็จรับเงินเป็นวันที่ชำระภาษี

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมอบให้ส่วนราชการรับชำระภาษีแทน องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นก็ได้ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำความตกลงเป็น หนังสือกับส่วนราชการนั้น และให้ส่วน ราชการที่รับชำระภาษีแทน สามารถหักค่าใช้จ่าย ในอัตราร้อยละ ๓ ของภาษีที่รับชำระไว้แทนได้โดยให้ถือว่า วันที่เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินเป็นวันที่ ชำระภาษี

๓. ผู้เสียภาษีอาจชำระภาษีโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือโดย การชำระผ่าน ธนาคาร หรือโดยวิธีการอื่นใด เช่น ชำระภาษีผ่านจุดบริการ เป็นต้น

กรณีชำระภาษีทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยส่งธนาคณัติตัวแลกเงิน ไปรษณีย์เช็คธนาคาร หรือ เช็คที่ธนาคารรับรองส่งจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าวันที่หน่วยงานให้บริการไปรษณีย์ ประทับตราลงทะเบียนเป็นวันที่ชำระภาษี

กรณีชำระโดยผ่านทางธนาคารหรือวิธีการอื่นใด ให้ถือว่าวันที่ธนาคารได้รับ เงินค่าภาษีหรือวันที่มีการ ชำระเงินค่าภาษีผ่านจุดบริการ เป็นวันที่ชำระภาษี

๑๗. การเร่งรัดภาษีค้างชำระ

ถ้าผู้เสียภาษีไม่ชำระภาษีภายในเดือนเมษายน หรือไม่ชำระภาษีภายในระยะเวลา เวลาที่ขอผ่อนชำระ หรือไม่ชำระภาษีภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน เพิ่มเติม ให้ถือเป็นภาษีค้างชำระ ที่จะต้องติดตามเร่งรัดภาษีค้างชำระดังกล่าว โดยให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้

๑. มีหนังสือแจ้งเตือนผู้เสียภาษีที่มีภาษีค้างชำระภายในเดือนพฤษภาคมของปี เพื่อให้มาชำระภาษีค้างชำระ พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

๒. ถ้าผู้เสียภาษีไม่มาชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้งเตือน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งรายการภาษีค้างชำระให้สำนักงานที่ดินหรือสำนักงาน ที่ดินสาขา ซึ่งที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในเขตท้องที่ของสำนักงานที่ดินหรือสำนักงาน ที่ดินสาขานั้นทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ต่อไป

๓. การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองใน ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัตินี้จะทำไม่ได้หากปรากฏหลักฐานจากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีภาษีค้างชำระสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างนั้น ดังนั้น หาก ต่อมาผู้เสียภาษีได้มาชำระภาษีค้างชำระพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มแล้ว องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะต้องรีบดำเนินการแจ้งให้สำนักงานที่ดินหรือสำนักงานที่ดินสาขาทราบ เพื่อถอนการอายัดดังกล่าวต่อไป

๑๘. การคิดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ถ้าผู้เสียภาษีไม่มาชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องเสียภาษีค้างชำระ รวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ดังนี้

๑. ถ้าผู้เสียภาษีมิได้มาชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด แต่ต่อมาได้มาชำระ ภาษีก่อนที่จะได้รับหนังสือแจ้งเตือน ให้คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๑๐ ของจำนวนภาษีค้างชำระ

๒. ถ้าผู้เสียภาษีมาชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในหนังสือแจ้งเตือน ให้คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๒๐ ของจำนวนภาษีค้างชำระ

๓. ถ้าผู้เสียภาษีมาชำระภาษีภายหลังจากที่กำหนดในหนังสือแจ้งเตือน ให้ คิดเบี้ยปรับร้อยละ ๔๐ ของจำนวนภาษีค้างชำระ

๔. ผู้เสียภาษีที่มีได้ชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑ ต่อเดือนของจำนวนภาษีค้างชำระ เศษของเดือนให้นับเป็น ๑ เดือน โดยให้เริ่มนับเมื่อ พ้นกำหนดเวลาชำระภาษีจนถึงวันที่มีการชำระภาษีแต่ไม่ให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ ต้องชำระ

๕. กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นให้ขยายกำหนดเวลาชำระภาษีและได้มีการชำระ ภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น ให้คิดเงินเพิ่มลดลงเหลือร้อยละ ๐.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือน

๖. เบี้ยปรับอาจงดได้ในกรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างถูกยึดหรืออายัดตาม กฎหมาย โดยผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะต้องยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อของดเบี้ยปรับของภาษีที่ค้างชำระ และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจสั่งงดเบี้ยปรับนับแต่วันที่ศาลหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายมีคำสั่งให้ยึด อายัดที่ดินหรือสิ่งปลูก สร้างแล้วแต่กรณี

๑๙. การขอรับเงินคืน

กรณีและผู้เสียหายเสียหายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียหายเกินกว่าจำนวน ที่ต้องเสีย ไม่ว่าโดย ความผิดพลาดของตนเองหรือจากการประเมินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน โดย ดำเนินการ ดังนี้

๑. ผู้เสียหายยื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ชำระภาษี พร้อมทั้งส่งเอกสาร หลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย

๒. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาให้แล้วเสร็จ และแจ้งผลการพิจารณาคำร้องให้ ผู้ยื่นคำร้องทราบภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รับคำร้อง

๓. ถ้าผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้ผู้บริหารท้องถิ่น มีคำสั่งคืนเงินให้แก่ผู้ ยื่นคำร้อง โดยแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ ได้มีคำสั่ง

๔. กรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเมินภาษีผิดพลาด ให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นสั่งให้ดอกเบียแก่ผู้ได้รับคืนเงินในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินที่ได้รับคืนโดยไม่ คิดทบต้น นับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอรับคืน เงินจนถึงวันที่คืนเงิน แต่ต้องไม่เกินจำนวนเงินที่ได้รับคืน

๕. ถ้าผู้ยื่นคำร้องไม่มารับเงินคืนภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ให้เงินนั้น ตกเป็นขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๐. บทกำหนดโทษ

๑. ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสำรวจตามมาตรา ๒๘ หรือ มาตรา ๒๙ หรือ ของผู้บริหารท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายตาม มาตรา ๖๓ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของผู้บริหารท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๙ หรือ ของพนักงาน ประเมินตามมาตรา ๔๕ หรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่น มอบหมายตามมาตรา ๖๓ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

๓. ผู้ใดไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างตามที่ กำหนดไว้ใน มาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๔. ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่นตามมาตรา ๖๒ หรือทำลายย้าย ไปเสียซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ผู้บริหารท้องถิ่น มีคำสั่งให้ยึด หรืออายัด ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๕. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การ ประเมินภาษีตาม มาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

๖. ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จมาแสดง เพื่อหลีกเลี่ยงการ เสียภาษีต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีหรือปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๗. ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคล นั้นเกิดจาก การสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่ง รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติ

บุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคล นั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆด้วย

ความผิดตามข้อ ๑ , ๒ , ๓ และ ๕ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่น มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้และเมื่อผู้กระทำความผิดชำระเงิน ค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในระยะเวลา ที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในเขตองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

๑. ป้ายที่ต้องเสียภาษี

ป้ายที่ต้องเสียภาษีได้แก่ ป้ายที่แสดงชื่อยี่ห้อหรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบ การค้าหรือ ประกอบกิจการอื่นๆ เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้า หรือกิจการอื่น เพื่อหารายได้ไม่ว่าจะแสดงหรือโฆษณา ไว้ที่วัตถุใดๆด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมาย ที่เขียน แกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น

ตัวอย่างป้ายที่ต้องเสียภาษี

หากในกรณีที่ไม่มีผู้มายื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หรือเจ้าหน้าที่ไม่สามารถ ติดต่อหรือหาตัวเจ้าของป้ายได้ให้ถือว่าผู้ครอบครองป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้าย แต่ถ้า หาตัวผู้ครอบครองป้ายไม่ได้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ติดตั้งป้ายจะต้องเป็น ผู้เสียภาษีป้ายแทน ตามลำดับที่กล่าวมา

๒. ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี

๑. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพ และบริเวณของโรงมหรสพนั้นเพื่อโฆษณา มหรสพ
๒. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้า หรือสิ่งหุ้มห่อ หรือบรรจุสินค้า
๓. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
๔. ป้ายที่แสดงไว้ที่คนหรือสัตว์
๕. ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็น โรงเรือน ทั้งนี้เพื่อหารายได้และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกิน ๓ ตารางเมตรที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียน พาณิชย

๖. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

๗. ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ

๘. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรและบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๙. ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือ สถาบัน อุดมศึกษาเอกชน ตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่แสดงไว้ ณ อาคาร หรือบริเวณของโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษานั้น

๑๐. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตรซึ่งค้าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน

๑๑. ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์แก่ศาสนาหรือการกุศล สาธารณะโดยเฉพาะ

๑๒. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ

๑๓. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ปัจจุบันมีฉบับที่ ๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ให้เจ้าของป้ายไม่ต้องเสียภาษีป้าย สำหรับ

๑๓.๑ ป้ายที่ติดตั้ง หรือแสดงไว้ในที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ รถบดถนน หรือรถแทรกเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

๑๓.๒ ป้ายที่ติดตั้ง หรือแสดงไว้ที่ล้อเลื่อน ตามกฎหมายว่าด้วยล้อเลื่อน

๑๓.๓ ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะนอกเหนือจาก ๑๓.๑, ๑๓.๒ โดยมีพื้นที่ไม่เกิน

๕๐๐ ตารางเซนติเมตร

ตัวอย่างป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี

๓. กำหนดระยะเวลาให้ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย

ให้เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.๑) ภายในเดือนมีนาคมของทุกปีในกรณีติดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคม หรือ ติดตั้ง หรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายอันเป็นเหตุให้ต้อง เสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันติดตั้ง หรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไข แล้วแต่กรณี

ให้เจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้ง หรือแสดงในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันที่เริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงวันสิ้นปี และให้คิดภาษีป้ายเป็นรายงวด งวดละ ๓ เดือนของปี โดยเริ่มเสียภาษีป้ายตั้งแต่งวดที่ติดตั้งป้ายจนถึงงวดสุดท้ายของปี ในกรณีที่เจ้าของป้ายอยู่นอกประเทศไทย ให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศ มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นผู้ไม่อยู่ เป็นคนสาบสูญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการ มรดก ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ไม่ว่าจะทายาท หรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์แล้วแต่กรณีมีหน้าที่ปฏิบัติการแทนเจ้าของป้าย

หมายเหตุ : เจ้าของป้ายผู้ใดติดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคมให้ เสียภาษีเป็นรายงวด

๔. อัตราภาษีป้าย แบ่งเป็น ๓ อัตราดังนี้

อัตราภาษีป้าย (บาท/๕๐๐ตร.ซม.)

	บัญชีท้าย พ.ร.บ.	กฎกระทรวง(ฉ.๕) พ.ศ. ๒๕๓๕	กฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๖๓
ประเภท ๑ อักษรไทยล้วน	๑๐	๓	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้ ๑๐ (ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้ ๕
ประเภท ๒ อักษรไทยปนกับ ต่างประเทศ/ภาพ/ เครื่องหมายอื่น	๑๐๐	๒๐	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้ ๑๐ (ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้ ๕
ประเภท ๓ ไม่มีอักษรไทย/ อักษรไทยอยู่ใต้/ต่ำกว่า ต่างประเทศ	๒๐๐ (ก) (ข)	๔๐ (ก) (ข)	(ก) ข้อความเคลื่อนที่/เปลี่ยนได้ ๑๐ (ข) ข้อความไม่เคลื่อนที่/เปลี่ยนไม่ได้ ๕

การคำนวณภาษีป้าย

ให้คำนวณโดยนำพื้นที่ป้ายคูณด้วยอัตราภาษีป้าย เช่น ป้ายที่ต้องเสียภาษีมีพื้นที่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเซนติเมตร ถ้าเป็นป้ายประเภทที่ ๒ ค่าวนการเสียภาษีดังนี้ $๑๐,๐๐๐ \times ๒๐ = ๔๐๐$ บาท

ป้ายใดเสียต่ำกว่า ๒๐๐ บาทให้เสีย ๒๐๐ บาท ๕๐๐

กรณีป้ายที่ติดตั้งปีแรก คิดภาษีเป็นรายงวด งวดละ ๓ เดือน

- งวดที่ ๑ เริ่มตั้งแต่เดือน มกราคม – มีนาคม คิดภาษี ๑๐๐ %

- งวดที่ ๒ เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน – มิถุนายน คิดภาษี ๗๕ %

- งวดที่ ๓ เริ่มตั้งแต่เดือน กรกฎาคม – กันยายน คิดภาษี ๕๐ %

- งวดที่ ๔ เริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม – ธันวาคม คิดภาษี ๒๕ %

เหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่ม

๑. ป้ายใด มีติดตั้งหรือแสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิมที่ชำรุด ซึ่งมีพื้นที่ข้อความ ภาพ และเครื่องหมาย อย่างเป็นทางการเดียวกับป้ายเดิมที่ได้เสียภาษีไว้แล้ว เจ้าของป้ายไม่ต้อง เสียภาษีป้ายเพิ่ม

๒. ป้ายใด มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ป้าย ข้อความ ภาพ หรือเครื่องหมาย บางส่วนในป้ายที่ได้เสีย ภาษีไปแล้ว ป้ายที่เพิ่มข้อความ ชำระตามประเภทป้ายเฉพาะ ส่วนที่เพิ่ม ป้ายที่ลดขนาดไม่ต้องคืนเงินภาษีใน ส่วนที่ลด ถ้าเปลี่ยนขนาดต้องชำระใหม่

ฐานภาษี และ อัตราภาษี

ฐานภาษี และอัตราภาษีคือเนื้อที่ของป้าย และประเภทของป้ายรวมกัน

ป้ายที่มีขอบเขต กำหนดให้การคำนวณพื้นที่ป้าย ดังนี้

ส่วนที่กว้างที่สุด X ส่วนยาวที่สุดของขอบเขตป้าย

ป้ายที่ไม่มีขอบเขต กำหนดให้การคำนวณพื้นที่ป้าย ดังนี้

ถือตัวอักษร ภาพ หรือเครื่องหมาย ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต เพื่อกำหนดส่วน ที่กว้างที่สุดและยาวที่สุด แล้วคำนวณตามข้างต้น

๕. ขั้นตอนการยื่นแบบภาษีป้าย

อันดับแรก ต้องมาขอรับแบบแสดงรายการภาษีป้ายหรือ ภ.ป.๑ แล้วกรอก ข้อมูลให้ครบถ้วน ที่สำคัญ ต้องลงลายมือชื่อ พร้อมวัน เดือน ปีให้ชัดเจน จะมากรอก ข้อมูลที่กองคลัง งานจัดเก็บรายได้หรือส่งไปรษณีย์ มาก็ได้แล้วแต่ความสะดวก

เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีเข้ามายื่นแบบภาษีป้ายต่อเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่จะออก ไปสำรวจเพื่อตรวจสอบ ข้อเท็จจริงว่า ป้ายที่ติดตั้งอยู่นั้น มีข้อความ รูปภาพ ขนาด พื้นที่ป้ายตรงกับที่แจ้งยื่นแบบไว้หรือไม่ พร้อม ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานในการปรับปรุง ข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

การชำระภาษีป้าย

ผู้รับประเมินได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษี (ภ.ป.๓) ให้ชำระเงินภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับ แจ้งการประเมิน โดยชำระภาษีได้ที่กองคลัง งานจัดเก็บรายได้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การชำระภาษีป้าย จะกระทำโดยส่งธนาคัดหรือตัวแลกเงิน ของธนาคารที่ส่งจ่ายแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ได้โดยส่งทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียน และให้ถือว่าวันที่ได้ทำการส่งดังกล่าวเป็นวันชำระภาษีป้าย

๖. เอกสารหลักฐานที่ต้องใช้ประกอบการยื่นแบบฯ

กรณีป้ายใหม่ ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบเสียภาษีพร้อมสำเนาหลักฐานและ ลายมือชื่อรับรองข้อความ ถูกต้อง ได้แก่

- ใบอนุญาตติดตั้งป้าย, ใบเสร็จรับเงินค่าทำป้าย
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- บัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ/บัตร ประจำตัวผู้เสียภาษี
- กรณีเจ้าของป้ายเป็นนิติบุคคล ให้แนบหนังสือรับรองสำนักงานทะเบียน หุ้นส่วนบริษัท, ทะเบียนพาณิชย์และหลักฐานของสรรพากร เช่น ภ.พ. ๐๑, ภ.พ.๐๘, ภ.พ.๒๐
- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีไม่สามารถยื่นแบบได้ด้วยตนเองพร้อมอากรแสตมป์)
- หลักฐานอื่นๆตามที่เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ

กรณีป้ายเก่า ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบเสียภาษีป้าย (ภ.ป.๑) พร้อมใบเสร็จรับเงิน การเสียภาษีครั้งสุดท้าย กรณีเจ้าของป้ายเป็นนิติบุคคลให้แนบหนังสือรับรองสำนักงาน ทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทพร้อมยื่นแบบ ภ.ป.๑

ในกรณีติดตั้งหรือแสดงป้ายภายหลังเดือนมีนาคม หรือติดตั้ง หรือแสดงป้าย ใหม่แทนป้ายเดิม หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้น ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันติดตั้งหรือแสดงป้าย หรือนับแต่วันเปลี่ยนแปลงแก้ไข แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้ขอผ่อนชำระภาษีไม่ชำระภาษีป้ายงวดหนึ่งงวดใดภายในกำหนดเวลา ตามวรรคสอง ให้หมดสิทธิจะขอผ่อนชำระภาษีและให้นำมาตรา ๒๕ (๓) มาบังคับใช้ สำหรับงวดที่ยังไม่ได้ชำระ

๗. เงินเพิ่ม

มาตรา ๒๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายเสียเงินเพิ่มนอกจากเงินที่ต้องเสียภาษี ป้ายในกรณีและอัตราดังต่อไปนี้

๑. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่ม ร้อยละสิบของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้ยื่นแบบแสดง รายการภาษีป้ายก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งให้ทราบถึงการละเว้นนั้นให้เสีย เงินเพิ่มร้อยละห้าของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย ๑๐%

๒. ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายโดยไม่ถูกต้อง ทำให้จำนวนเงินที่จะต้อง เสียภาษีป้ายลดน้อยลง ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสิบของภาษีป้ายที่ประเมินเพิ่มเติม เว้นแต่กรณีที่เจ้าของป้ายได้มาขอแก้ไขแบบแสดง รายการภาษีป้ายให้ถูกต้องก่อนที่ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมิน ๑๐%

๓. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในเวลาที่กำหนด ให้เสียเงินเพิ่มร้อยละสองต่อเดือน ของจำนวนเงินที่ต้องเสีย ภาษีป้าย เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

ทั้งนี้ไม่ให้นำเงินเพิ่มตาม (๑) และ (๒) มาคำนวณเป็นเงินเพิ่มตามอนุมาตรา นี้ด้วย (ยื่นแบบแล้วไม่ชำระภายในกำหนดเพิ่ม ๒%) มาตรา ๒๖ เงินเพิ่มมาตรา ๒๕ ให้ถือว่าเป็นภาษีป้าย

การอุทธรณ์/การขอคนภาษี

๑. เมื่อผู้เสียภาษีได้แจ้งการประเมิน (ภ.ป.๓) แล้วเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ถูกต้องมีสิทธิอุทธรณ์การ ประเมินต่อผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมาย โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ที่ได้รับแจ้ง ประเมิน ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้บริหารท้องถิ่นต่อศาลภายใน ๓๐ วันนับแต่วันรับแจ้งคำ วินิจฉัยอุทธรณ์

๒. ผู้เสียภาษีป้ายโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีหรือเสียเกินกว่าที่ควรจะต้องเสีย ผู้นั้นมีสิทธิขอ รับเงินคืน ได้โดยยื่นคำร้องขอคืนภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่เสียภาษีป้าย

๘. บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วย ถ้อยคำอันเป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับ ตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่ห้าพันบาทถึงห้าหมื่นบาท มาตรา ๓๕ ทวิผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับ วันละหนึ่งร้อยบาทเรียงรายวันตลอดระยะเวลาที่กระทำความผิด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้ายตามมาตรา ๑๖ หรือไม่แสดงการเสีย ภาษีป้ายตามมาตรา ๑๙ ตริต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๗ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ในกรณีมีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ถ้าผู้บริหาร ท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งผู้บริหาร ท้องถิ่นมอบหมายเห็นว่าเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกหรือปรับและโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจ เปรียบเทียบสถานเดียวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ซึ่งผู้ว่า ราชการกรุงเทพมหานคร มอบหมาย เป็นผู้มีความอำนาจเปรียบเทียบ

(๒) ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ยกเว้น เขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้บริหาร ท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งบริหาร ท้องถิ่นมอบหมายของแต่ละเขต เป็นผู้มีความอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่ วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดี เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา

ถ้าไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงิน ค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๓๙ เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วน ท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๓๙ ทวิ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอม ในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อัตราค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
๑	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง	
	๑. การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด	
	๑.๑ การเลี้ยงม้า โค กระบือ	
	๑.๑.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๓ - ๑๐ ตัว	๕๐
	๑.๑.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว	๑๐๐
	๑.๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ตัว	๒๐๐
	๑.๑.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป	๓๐๐
	๑.๒ การเลี้ยง แพะ แกะ	
	๑.๒.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐ - ๒๐ ตัว	๕๐
	๑.๒.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว	๑๕๐
	๑.๒.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ ตัวขึ้นไป	๓๐๐
	๑.๓ การเลี้ยงสุกร	
	๑.๓.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๕ - ๒๕ ตัว	๒๐๐
	๑.๓.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒๖ - ๕๐ ตัว	๓๐๐
๑.๓.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ - ๗๕ ตัว	๔๐๐	
๑.๓.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๗๖ - ๑๐๐ ตัว	๕๐๐	
๑.๓.๕ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป	๘๐๐	
๑.๔ การเลี้ยงเป็ด ไก่ ห่านหรือสัตว์ปีกอื่นๆ		
๑.๔.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว	๒๐๐	
๑.๔.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๓๐๐ ตัว	๓๐๐	
๑.๔.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐	
๑.๕ การเลี้ยงสัตว์น้ำ		
๑.๕.๑ บ่อขนาด ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐	
๑.๕.๒ บ่อขนาด ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐	
๑.๕.๓ บ่อเลี้ยงขนาด ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐	
๑.๖ การเลี้ยงแมลง		
๑.๖.๑ บ่อละ	๑๐๐	
๑.๗ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม		
๑.๗.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตัว	๒๐๐	
๑.๗.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว	๓๐๐	
๑.๗.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ตัว	๔๐๐	
๑.๗.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๒. การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐
๒	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
	๒.๑ การ หรือชำแหละสัตว์ (ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด)	
	๒.๑.๑ จำนวน ไม่เกิน ๑๐ ตัว ต่อวัน	๑๐๐
	๒.๑.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต่อวัน	๒๐๐
	๒.๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ ตัว ต่อวันขึ้นไป	๓๐๐
	๒.๒ การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ สุนสัตว์	๓๐๐
	๒.๓ การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีไคแปรรูป	๓๐๐
	๒.๔ การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๓๐๐
	๒.๕ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์ส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีไขเพื่อเป็นอาหาร	๓๐๐
	๒.๖ การผลิต โม ปน บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใด ต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์ หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์	๓๐๐
	๒.๗ การผลิต แปรรูป สะสม หรือกลางครึ่ง	๓๐๐
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	๓.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ	
	๓.๑.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	๓.๑.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๓.๒ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาต้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะป๋าน้ำปลา หอยดอง น้ำเคี้ยว น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	
	๓.๒.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	๓.๒.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมบาท/ปี
	๓.๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง แช่อิ่ม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ๓.๓.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๓.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ตม ตุน เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด ๓.๔.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๔.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๕ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น ๓.๕.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๕.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๖ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเส้นหมี่ ขนมจีน กวยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ๓.๖.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๖.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๗ การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ๓.๗.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๗.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๘ การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปยยะ ขนมอบอื่น ๆ ๓.๘.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๘.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์ ๓.๙.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๙.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม ๓.๑๐.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๐.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๑ การผลิตไอศกรีม ๓.๑๑.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๑.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๓.๑๒ การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ ๓.๑๒.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๒.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิด ผงอื่น ๆ ๓.๑๓.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๓.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เปียร์ ไวน์ หม้าสมสายชู ขาวหมาก น้ำตาลเมา	๑,๐๐๐
	๓.๑๕ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่ม ๓.๑๕.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือโดยใช้เครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ ๓.๑๕.๒ โดยใช้เครื่องจักร ก. ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ข. ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๓๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	๓.๑๖ การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง ๓.๑๖.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๓.๑๖.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐
	๓.๑๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจาก พืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด ๓.๑๗.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๗.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๘ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ ภาชนะอื่นใด ๓.๑๘.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๘.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๑๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร ๓.๑๙.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๑๙.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๒๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำตาล น้ำเชื่อม ๓.๒๐.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๒๐.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐
	๓.๒๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุแะแซ ๓.๒๑.๑ โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓.๒๑.๒ โดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๑,๐๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๓.๒๒ การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำไม่ไช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการท่องเที่ยว	๓๐๐
	๓.๒๓ การประกอบกิจการท่องเที่ยวแพ้านอาหาร	๑,๐๐๐
	๓.๒๔ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
๔	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด	
	๔.๑ การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา	๕๐๐
	๔.๒ การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ่าเย็น กระจกยาเย็น เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช่กับร่างกาย	๕๐๐
	๔.๓ การผลิต บรรจุสบู่ ผลิตภัณฑ์จากสบู่	๕๐๐
	๔.๔ การผลิตผ้าม้วนแห้ง ผาปิดแผล ผาอนามัย ผาอมสำเร็จรูป	๕๐๐
	๔.๕ การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ ทำความสะอาดต่าง ๆ	๕๐๐
๕	สินค้าเกี่ยวกับการเกษตร	
	๕.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช	๕๐๐
	๕.๒ การล้าง อบ ร่ม หรือสละสมยางดิบ	๕๐๐
	๕.๓ การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือ แป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๕๐๐
	๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม	
	๕.๔.๑ ดวยเครื่องจักรขนาดเล็ก	๒๐๐
	๕.๔.๒ ดวยเครื่องจักรขนาดใหญ่	๕๐๐
	๕.๕ การผลิตยาสูบ	๕๐๐
	๕.๖ การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช หรือนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	
	๕.๖.๑ ดวยเครื่องจักรขนาด ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	๕๐๐
	๕.๖.๒ ดวยเครื่องจักรขนาด ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๒๕๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๕.๖.๓ ดวยเครื่องจักรขนาด ตั้งแต่ ๒๕๑ แรงม้าขึ้นไป	๑,๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๕.๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย ๕.๗.๑ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ๕.๗.๒ ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๓๐๐ ๕๐๐
	๕.๘ การผลิตเส้นใยกากพืช	๕๐๐
	๕.๙ การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด	๕๐๐
	๖ กิจการที่เกี่ยวข้องกับโลหะหรือแร	
๖.๑ การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร	๕๐๐	
๖.๒ การถลุงแร การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ ใบอนุญาตใน ๖.๑	๕๐๐	
๖.๓ การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือกาช หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖.๑	๕๐๐	
๖.๔ การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือ โลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๖.๑	๕๐๐	
๖.๕ การขัด ล่างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับ ใบอนุญาตใน ๖.๑	๕๐๐	
๖.๖ การทำเหมืองแร สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร	๕๐๐	
๗ กิจการที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล		
๗.๑ การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พนสี หรือพนสารกันสนิมยานยนต์ ๗.๑.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๑.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
๗.๒ การผลิตยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	
๗.๓ การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ๗.๓.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๓.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี	
	๗.๔ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย ๗.๔.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๔.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๗.๕ การล้าง ซัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์ ๗.๕.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๕.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๗.๖ การผลิต สวม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบดเตอरी ๗.๖.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๖.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๗.๗ การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ ๗.๗.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๗.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๗.๘ การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดฝาเบรก ผาคัดซ์ ๗.๘.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๘.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๗.๙ การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเกา หรืออุปกรณ์ที่เป็นสวนประกอบ ของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเกา ๗.๙.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๗.๙.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐	
	๘	กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ	
		๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ	๕๐๐
		๘.๒ การเลื่อย ซอย ชัด ไซ เจาะ ขุดรอก ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๒๐๐
		๘.๓ การผลิต พน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ชานออย	๕๐๐
		๘.๔ การอบไม้	๕๐๐
		๘.๕ การผลิต สวม แบนบรรจุรูป	๕๐๐
๘.๖ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ		๕๐๐	
๘.๗ การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ		๕๐๐	
๘.๘ การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน ๘.๘.๑ ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๐๐ กิโลกรัม ๘.๘.๒ ตั้งแต่ ๒๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐		

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมบาท/ปี
๙	กิจการเกี่ยวกับการบริการ	
	๙.๑ การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐
	๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๓๐๐
	๙.๓ การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐
	๙.๔ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐
	๙.๕ การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการ พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทนหรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน	
	๙.๕.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๑ - ๕ ห้อง	๕๐๐
	๙.๕.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ห้อง	๑,๐๐๐
	๙.๕.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๑๕ ห้อง	๑,๕๐๐
	๙.๕.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๑๖ ห้องขึ้นไป	๒,๐๐๐
	๙.๖ การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	๙.๖.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๑ - ๕ ห้อง	๕๐๐
	๙.๖.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๖ - ๑๐ ห้อง	๑,๐๐๐
	๙.๖.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๑๕ ห้อง	๑,๕๐๐
๙.๖.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๑๖ ห้องขึ้นไป	๒,๐๐๐	
๙.๗ การประกอบกิจการโรงมหรสพ	๕๐๐	
๙.๘ การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทกคาราโอเกะ หรือตุ่เพลง งานบริการเครื่องเสียง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๓๐๐	
๙.๙ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๙.๑	๕๐๐	
๙.๑๐ การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๕๐๐	
๙.๑๑ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม	๒๐๐	
๙.๑๒ การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๓๐๐	
๙.๑๓ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก	๓๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๙.๑๔ การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิง หรือตุ๊กเกม	๓๐๐
	๙.๑๕ การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์	๓๐๐
	๙.๑๖ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๕๐๐
	๙.๑๗ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดลอม	๕๐๐
	๙.๑๘ การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะสว่นหนึ่งสว่นใดของร่างกาย	๓๐๐
	๙.๑๙ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐
	๙.๒๐ การประกอบกิจการให้บริการดูแล ผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐
	๙.๒๑ การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยง หรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	๓๐๐
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ	
	๑๐.๑ การปั่นด้าย กรอ ด้าย ทอผาดวยเครื่องจักร หรือทอผาดวยมือ	๒๐๐
	๑๐.๒ การสะสมปอ ปาน ผาย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	๒๐๐
	๑๐.๓ การปั่นผาย นุ่น ใยสังเคราะห์ดวยเครื่องจักร	๓๐๐
	๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ดวยเครื่องจักร	๓๐๐
	๑๐.๕ การเย็บ ปกผา หรือสิ่งทออื่น ๆ ดวยเครื่องจักร	๓๐๐
	๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ	๓๐๐
	๑๐.๗ การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบดวยเครื่องจักร	๓๐๐
	๑๐.๘ การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๓๐๐
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๒๐๐
	๑๑.๒ การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินดวยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๑.๓ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ดวยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๑.๔ การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ททราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดูด โม่ บด หรือย่อยดวยเครื่องจักร ยกเวนกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๑๑.๒	
	๑๑.๔.๑ จำนวน ไมเกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	๑๑.๔.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑๑.๕ การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	๑๑.๖ การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินแปนสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ	๕๐๐

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๑๑.๗ การผลิตซอลก ปูนพลาสติก ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน ๑๑.๗.๑ จำนวน ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ๑๑.๗.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๒๐๐ ๑,๐๐๐
	๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม	๕๐๐
	๑๑.๙ การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๕๐๐
	๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย หรือผาทราย	๕๐๐
	๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๕๐๐
	๑๑.๑๒ การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัสดุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖) ๑๑.๕	๕๐๐
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ	
	๑๒.๑ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย	๕๐๐
	๑๒.๒ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ ๑๒.๒.๑ จำนวน ไม่เกิน ๒๕๐ กิโลกรัม ๑๒.๒.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒๕๐ - ๕๐๐ กิโลกรัม ๑๒.๒.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	๑๒.๓ การผลิต สะสม ถิ่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ๑๒.๓.๑ จำนวน ไม่เกิน ๒๕๐ กิโลกรัม ๑๒.๓.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๒๕๐ - ๕๐๐ กิโลกรัม ๑๒.๓.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๒๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐
	๑๒.๔ การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก	๕๐๐
	๑๒.๕ การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗) ๗.๑	๕๐๐
	๑๒.๖ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๒.๗ การโม่ สะสม หรือบดขุ่น	๕๐๐
	๑๒.๘ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๕๐๐
	๑๒.๙ การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	๕๐๐
	๑๒.๑๐ การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง ๑๒.๑๑.๑ การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๕๐๐

ลำดับ ที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม บาท/ปี
	๑๒.๑๑.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๕๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	๑๒.๑๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัมขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑๒.๑๒ การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๕๐๐
	๑๒.๑๓ การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นสวน ประกอบใน การผลิตดอกไม้เพลิง	๕๐๐
	๑๒.๑๔ การผลิตเซลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา	๕๐๐
	๑๒.๑๕ การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๕๐๐
	๑๒.๑๖ การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว	๕๐๐
๑๓	กิจการอื่น ๆ	
	๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	๑๓.๒ การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	๕๐๐
	๑๓.๓ การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	
	๑๓.๔.๑ ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	๑๓.๔.๒ ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐
	๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้	๕๐๐
	๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๕๐๐
	๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่ หรือ แปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๕๐๐
	๑๓.๘ การพิมพ์ เขียน พนสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๕๐๐
	๑๓.๙ การประกอบกิจการทาเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๕๐๐
	๑๓.๑๐ การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	๑๓.๑๑ การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๕๐๐
	๑๓.๑๒ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๕๐๐
	๑๓.๑๓ การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซล เอทานอล หรือน้ำมัน เชื้อเพลิง	
	๑๓.๑๓.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๑ - ๕๐ ลิตร	๑๐๐
	๑๓.๑๓.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ - ๒๐๐ ลิตร	๒๐๐
	๑๓.๑๓.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๒๐๑ - ๕๐๐ ลิตร	๕๐๐
	๑๓.๑๓.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ ลิตรขึ้นไป	๑,๐๐๐

การจัดเก็บค่าใบอนุญาต การกำจัดสิ่งปฏิกูล

อัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูล

ลำดับ	รายการ	หน่วย	บาท
๑	อัตราค่าเก็บขนส่งและกำจัดสิ่งปฏิกูล ค่าเก็บและขนส่งสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ คิดในอัตรา(เศษไม่เกิน ครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกิน ครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	ลูกบาศก์เมตรละ	๕๐๐.-
๒	ค่ากำจัดสิ่งปฏิกูล คิดในอัตรา (เศษไม่เกินลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร)	ลูกบาศก์เมตรละ	๖๐๐.-
๓	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต ๓.๑) รับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล ๓.๒) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ๓.๓) การออกใบแทน (กรณีต้นฉบับสูญหาย)	ฉบับละ ฉบับละ ฉบับละ	๕,๐๐๐.- ๗,๕๐๐.- ๕๐๐.-

การจัดเก็บค่าธรรมเนียมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม
๑	กรณีจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร ที่มีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตาราง เมตร และมีใช้การขายในตลาด ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น คิดในอัตราค่าธรรมเนียม ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ บาท ต่อ ๒๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐.-
๒	กรณีที่จัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร ที่มีพื้นที่ไม่เกินกว่า ๒๐๐ ตารางเมตร และมีใช้การขายของในตลาด ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น คิดในอัตราค่าธรรมเนียม ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ บาท	๒๐๐

การจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียมการบริหารกิจการน้ำประปา

อัตราค่าธรรมเนียมการบริหารกิจการน้ำประปา

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	อัตราค่าน้ำประปา ๑.๑ อัตราการใช้น้ำถาวรลูกบาศก์เมตรละ ๑.๒ อัตราค่าน้ำประปาของผู้ใช้น้ำประปาชั่วคราว ลูกบาศก์เมตรละ	๕ บาท ๑๐ บาท
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการขอใช้น้ำประปารายใหม่ ๒.๑ ค่ามาตรวัดน้ำและอุปกรณ์ ๑) ขนาด ๑/๒ นิ้ว ราคาเครื่องละ ๒) ขนาด ๓/๔ นิ้ว ราคาเครื่องละ ๓) ขนาด ๑ นิ้ว ราคาเครื่องละ ๒.๒ ค่าติดตั้งใหม่เครื่องละ	๕๐ บาท ๑๐๐ บาท ๕๐๐ บาท ๓๐๐ บาท
๓	อัตราเงินประกันการใช้น้ำ ดังนี้ (กรณีใช้น้ำประปาชั่วคราว) ๓.๑ ขนาด ๑/๒ นิ้ว ๓.๒ ขนาด ๓/๔ นิ้ว ๓.๓ ขนาด ๑ นิ้ว	๑,๐๐๐ บาท ๑,๕๐๐ บาท ๑,๘๐๐ บาท
๔	อัตราค่าบริการทั่วไป (บำรุงรักษามาตรวัดน้ำและอุปกรณ์) ดังนี้ ๓.๑ ขนาด ๑/๒ นิ้ว ๓.๒ ขนาด ๓/๔ นิ้ว ๓.๓ ขนาด ๑ นิ้ว	๕ บาท ๑๐ บาท ๑๕ บาท
๕	ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ๕.๑ ค่าโอนสิทธิการใช้น้ำประปา ย้ายที่อยู่ โอนหรือเปลี่ยนชื่อผู้ใช้น้ำ ๕.๒ ค่ายก-ย้ายมาตรวัดน้ำ ๕.๓ ค่าขุดดินวางท่อน้ำประปาขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๒ นิ้ว ๑) ถนนลูกรัง ต้องเสียค่าขุดตารางเมตรละ ๒) ถนนแอสฟัลต์ติก ต้องเสียค่าขุดตารางเมตรละ ๓) ถนนลาดยาง ต้องเสียค่าขุดตารางเมตรละ ๔) ถนนคอนกรีต ต้องเสียค่าขุดตารางเมตรละ ๕.๔ การขอตรวจสอบมาตรวัดน้ำที่ใช้ ๕.๕ ค่าบรรจบมาตร	๑๐๐ บาท/ครั้ง ๑๐๐ บาท/ครั้ง ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท ๔๐๐ บาท ๖๐๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท/ครั้ง

การจดทะเบียนพาณิชย์

ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนพาณิชย์

ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนพาณิชย์ คือ บุคคลธรรมดา คนเดียวหรือหลายคน (ห้างหุ้นส่วนสามัญ) หรือนิติบุคคล รวมทั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานสาขาในประเทศไทย ซึ่งประกอบกิจการ คำอันเป็นพาณิชย์กิจการตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด

กำหนดระยะเวลาการจดทะเบียนพาณิชย์

ผู้ประกอบการค้าต้องยื่นจดทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการค้าหรือวันที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนหรือวันเลิกประกอบกิจการค้า

การจดทะเบียนพาณิชย์ มี ๓ ประเภท ได้แก่

๑. จดทะเบียนพาณิชย์ (จัดตั้งใหม่)
๒. จดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการทะเบียนพาณิชย์
๓. จดทะเบียนเลิกประกอบพาณิชย์กิจ

อัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนพาณิชย์

การขอดำเนินการตาม พ.ร.บ. ทะเบียนพาณิชย์ฯ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามประเภทของการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. จดทะเบียนพาณิชย์ตั้งใหม่ ๕๐ บาท
๒. จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ครั้งละ ๒๐ บาท
๓. จดทะเบียนเลิกประกอบพาณิชย์กิจ ๒๐ บาท
๔. ขอให้ออกใบแทนใบทะเบียนพาณิชย์ ฉบับละ ๓๐ บาท
๕. ขอตรวจเอกสารของผู้ประกอบพาณิชย์กิจรายหนึ่ง ครั้งละ ๒๐ บาท
๖. ขอให้เจ้าหน้าที่คัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารของผู้ประกอบพาณิชย์กิจ ฉบับละ ๓๐ บาท (หนึ่ง ค่าขอคิดเป็นหนึ่งฉบับ)

ห้องถิ่นดี เพราะภาษีสร้าง

- ✔ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
- ✔ ภาษีป้าย
- ✔ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- ✔ การจัดเก็บค่าใบอนุญาตการจำกัดสิ่งปฏิกูล
- ✔ การจัดเก็บค่าบริการกิจการประปา
- ✔ การจดทะเบียนพาณิชย์

องค์การบริหารส่วนตำบลสระแก้ว

111 หมู่ที่ 11 ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31240
งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ กองคลัง โทร.044-666018-9 ต่อ 106

